ותחזינה עינינו

שרכה ברכה מותחזינה שינינו עינינו ותחזינה עינינו. Why is the word: ברכה מורש is the word: הזה, to prophesize used in the ברכה What does the word: רבינו of מידור add to the ברכה A version of the ברכה found in the עינינו מידור of בינו מידור of מידור מחשל מידור שלמה ברבי נתן אב בית דין אלסג'למאסי may provide an answer to these questions: רצה, י-י אל-הינו, בעמך ישראל ובתפלתם שעה, והשב עבדה בקרוב לדביר ביתיך ואשה ישראל ותפלתם ועבודתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהא לרצון תמיד עבודת עמך ישראל בימינו ותהא לרצון ותחזינה עינינו עין בעין בשוב שכינתך לנוך לציון ותחפוץ בנו ותרצה כמאז א-ל מלך הרוצה בעבודה למען שמיך. ברוך אתה י-י, המחזיר שכינתו לציון.

Two sets of words stand out. The words: נוך and the word: גוך. Both are references to בוקים:

ישעיהו פרק נב׳, ח׳–קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה׳ ציון': שמות מו׳, יג׳– נחית בחסדך עם־זו גאלת נהלת בעזך אל־נוה קדשך:

What is the connection between the במוקים? The connection can be found in the following:

ספר הכוזרי מאמר ג' אות ימ'–ואחר כן יתפלל על קבול התפלות בשומע תפלה. ויתפלל סמוך לה להראות השכינה עין בעין כאשר היתה לנביאים ולחסידים וליוצאי מצרים, באמרו ותחזינה עינינו בשובך לציון ויחתום המחזיר שכינתו לציון. ויחשוב בלבו שהשכינה נצבת נגדו וישתחוה לנכחה, כאשר היו ישראל משתחוים בראותם השכינה, ויכרע כריעות מודים בברכת הודאה שהיא כוללת ההודאה במובות הבורא יתברך והשבח עליהם יחדו. וסומך לה עושה שלום שהיא החתימה כדי שתהיה פמירתו מלפני השכינה בשלום.

רד"ק ישעיהו פרק נב' פסוק ח'–(ח) קול צופיך – נביאיך כי הנביא יקרא צופה כמו צופה נתתיך על הגוים לפי שהוא צופה העתידות ואחר כן פירש מה יהיה קול צופיך: ואמר נשאו קול – כלומר שיוציאו קול בשמחה:

^{1.} Some mistakenly believe that the following words represent a ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו:פסוק.

וירננו יחדו – כי יראו עין בעין בשוב השם ציון כלומר יראו במראה הנבואה כי שב הכבוד לציון. והוא רוח הנבואה שפסקה משמתו חגי זכריה ומלאכי. ובעת הישועה תשוב רוח הנבואה לקדמותה ועוד יותר משהיתה. וכן אשר עין בעין נראה אתה השם כי כולם היתה בהם רוח הנבואה במעמד הר סיני מלבד הכבוד שראו בחוש העין.

The words: ותחוינה עינינו are a prayer that the time should come when we reach the level of the מצרים and those who came out of מצרים and that we merit being given the prophecy that the בונו של עולם is ready to return to ציון. This also explains why the word: ברבה that comes from שירת הים was included within the

The phrase: עין בעין is not found in any other version of the ברכה. The words are found as part of the explanation of the ברכה.

פירושי סידור התפילה לרוקח [סא] רצה עמוד שנ׳–תחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים כדכתיב כי עין בעין יראו בשוב ה׳ ציון. ברוך אתה ה׳ המחזיר שכינתו לציון ונגלה כבוד ה׳ וראו כל בשר יחדיו כשיחזיר שכינת כבודו לציון.

The word: נוסח תימן is found in the version of the ברכה recited in נוך:
ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לנוך לציון ברחמים כמאז. ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו
לציון.

Further support for this interpretation of the ברכה can be found in the inclusion of the word: מידור רבינו and in the version of the סידור רב סעדיה גאון and in the מידור רבינו.

רב סעדיה גאון– ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ותרצה בנו כמו אז. ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו לציון.

What does the word: מאו refer to?

מדרש תנחומא (בובר) פרשת בראשית סימן לב-[לב] זה ספר וגו'. אמר דוד רבונו של עולם כתבת אותי בספרו של אדם הראשון, שנאמר אז אמרתי הנה באתי, במגלת ספר כתוב עלי (תהלים מ, ח), לפיכך אני צריך לומר לפניך שירה, שנאמר אז אמרתי ואין אז אלא שירה, שנאמר אז ישיר משה (שמות מו א), לפיכך מקלסו: רבות עשית אתה ה' אל-הי (תהלים מ, ו). אימתי אנו צריכין לומר לפניך שירה? לעולם הבא, שנאמר מזמור שירו לה' שיר חדש (תהלים צח' א').

The word: מצרים is a reference to a time that we will be on the level of יוצאי מצרים and we will be privileged to recite שירה.

The word: במאז is part of the version of the ברבה according to the רבי and רבי and רבי but for some unexplained reason, few נוסחאות adopted it.

שבת פרשת משפטים ופרשת שקלים תשס"ז

SUPPLEMENT

הפיוטים של פרשת שקלים

The פיוטים of the ארבע פרשיות serve to remind us of the significance of each special קירוש החורש and קירוש החורש. Admittedly, the authors of the chose words that are difficult to understand. However, with the help of English translations and ספרים that explain the source and meaning of the words, it is possible to gain an appreciation of the eviding. Too often, the time spent by the congregation reciting these פיוטים is viewed as a "free period"; a time to catch up with the week's news.

The first step to having the congregation respect the recital of the מימים is for the Congregation Rabbi to highlight the importance of reciting the מימים. This can be accomplished by the Rabbi announcing on Friday Night that the will be recited the next day and that the congregants should take a few minutes and read a translation of the before coming to shul. The Congregation Rabbi can further emphasize the importance of the מיומים by introducing each of the מיומים. He can describe the theme of each שלים אום. He can point to references that are hidden within some of the words. A third step, and a bold one, is for the Congregation Rabbi to introduce the practice of having the מיום read each line of each מיום out loud and then having a congregation member read the translation of that line.

To assist congregations in gaining an appreciation of the שיום, I am presenting a short introduction to each שקלים for שקלים found in the RCA Artscroll for תפלת שחרית.

פרשת שקלים

The פרשת שקלים of פרשת שקלים present four themes:

- 1. The שקלים as a means of counting בני ישראל;
- 2. The מעשה מעשה העגל as a כפרה for the מעשה and for all המאים;
- 3. The זכות of the מצוה של מחצית השקל as contributing to the defeat of המן;
- 4. The מדנית השקל as the prototype for all the measurements used in fulfilling מצוות.
- 5. The שקלים as a means of providing financial support for the בית המקדש.

THE פרשת שקלים OF פרשת

אז מאז זמות בכל פעל

Theme: That the בני ישראל רבינו asked מעשה רבינו to count העגל after מעשה after העגל בני ישראל זה מא העגל פייםן. Incorporated within that theme the העגל refers to העגל, to the punishment that בני ישראל received, how משה רבינו how בני ישראל was asked to bear the burden of responsibilty for בני ישראל and how the רבונו של עולם בלל ישראל בני ישראל.

References:

אז מאז= creation למשוי ממי שעל–משה רבינו בבעל–חמא העגל חל–ויחל חבר= משה רבינו

The פייםן closes the שיום with several sentences that play on the word: אתשא which is the word that opens ברשת שקלים.

מעתיק פלוסים

Theme: That the זכות of the מצוה של מחצית מצוה של contributed to the defeat of שקלים who planned to give אחשוורש many שקלים.

The פיים compares the fact that the רבונו של עולם created the רבונו של to be a force that protects mankind from weather related problems to the fact that the רבונו של עולם instituted the practice of giving the מחצית השקל in order to protect the Jews from המן אורת מטבע כחז ממדד ומשקל נזל עם רוח-צורת מטבע כחז and אבי חווה.

References

שריג זד שעיר= המן

לזה= משה רבינו– שמות פרק לב–וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אל–הים אשר ילכו לפנינו כי <u>זה משה האיש</u> אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: שמות פרק לב–ויאמרו לי עשה לנו אל–הים אשר ילכו לפנינו <u>כי זה משה האיש</u> אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:

להבין את התפלה

Both מעשה העגל are found in מעשה העגל. This is a further allusion to חמא העגל.

אבי הוזה=משה רבינו צור=הקדוש ברוך הוא לציר= משה רבינו עמותים=בני ישראל

The פיום ends with a play on the word מתים did so as a lead into the ברכה of מחיה מתים.

In this פיום, the פייםן also teaches us some aspects of the מחצית השקל of מצוה:

The obligation to give the Machtzis HaShekel began on עתוד שקלים מראש חדש ללמד- Rosh Chodesh Adar.

G-d showed Moshe the form that the Machtzis HaShekel took . - צורת מטבע כהו אבי חווה

קצובה היא

Theme: That the amount that was to be donated the בית המקדש was to be the same for everyone, no matter their financial circumstances. Therefore everyone had an equal share in the service in the בית המקדש. Noone could claim that because they gave more, they had more sins forgiven.

In this פיום, the פיום also teaches us some aspects of the מחצית השקל:

The Shekalim were collected in phases before each of – תרום מלשה פרקים תרומת קדשים the three holidays. Some of the money travelled a far distance and did not arrive until later in the year.

These words explain that the Shekalim were used הכונה לבדק הבית וכל אישים– for maintenance and for the public sacrifices.

The פיום ends with a plea that G-d save us from our difficult circumstances.

References

נשואי רחם=בני ישראל; ישעיהו פרק מו (ג) שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני במן <u>הנשאים מני רחם</u>:

תקף עז אדרוך על ים=קריעת ים סוף ושירת הים. נאדרי בכח מספרם כחול הים= בני ישראל; בראשית פרק לב–(יג) ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך <u>כחול הים אשר לא יספר</u> מרב:

ואתה קדוש יושב תהילות

The line: ואתה קדוש יושב תהילות is included because we are delaying the recital of קדושה in order to say additional פיוטים. This is how the insertion of those words is explained by Rabbi Avrohom Cohen in his פירוש on the יוצרות called: יד יוצר: כשישראל מקלסים להקדוש ברוך הוא כבודו יושב וממתין להם. ולפי שסיימו מחיה המתים ועדיין אין אומרים סדר קדושה מחמת קלוסי הפיוטים לכן אומרים פסוק זה.

מי יוכל לשער כל הפקודים

Theme: The promise that G-d made that no matter how many times the Jewish people suffer persecution and murder during the course of history, the Jewish people will never number less than the number they were in the count found in the beginning of ספרבר

References:

The פיום build his פיום around a play on the word: פסור based on the ביום:

שמות פרק ל פסוק יג–זה יתנו כל העבר <u>על הפקדים</u> מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה':

ברית כרותה= דברים פרק כח–(סמ) <u>אלה דברי הברית</u> אשר צוה ה' את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב:

Another name for Sefer Ba'Midbar–מחומש פקודים

אומן בשמעו כי תשא את ראש

Theme- בני ישראל was asked by the בונו של עולם to count בני ישראל. He was unsure whether it was possible to do so since בני ישראל were called:

בראשית פרק מו–(ה) ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה <u>וספר הכוכבים אם תוכל</u> לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך:

בראשית פרק כב–(יז) כי ברך אברכך ו<u>הרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר</u> על שפת הים וירש זרעך את שער איביו:

References

אומן=משה רבינו– במדבר פרק יא פסוק יב–האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך <u>כאשר ישא האמן את הינק</u> על האדמה אשר נשבעת לאבתיו:

פרים=פרו ורבו

רם=הקדוש ברוך הוא

להבין את התפלה

בקור ראשי שמותם לחשבון תעלה– מדרש תנחומא (בובר) פרשת כי תשא סימן ה– [ה] כי תשא. אמר ר' יהושע הכהן בר נחמני אמר הקב"ה למשה לך מנה את ישראל, אמר משה לפני הקב"ה כתיב והיה זרעך כעפר הארץ וגו' (בראשית כח יד), וכתיב והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' (הושע ב א), ואתה אומר לך מנה את ישראל? אמר משה לפני הקב"ה: איני יכול לעמוד על מנינם. א"ל הקב"ה משה לא כשם שאתה סבור אלא אם בקשתה לעמוד על מנינם של ישראל, מול ראשי אותיות של שבמים, ואתה עומד על מנינם, ר' מראובן, ש' משמעון, ל' מלוי, וכן כל שבט ושבט, למה הדבר דומה לשולחני שהיה לו נער, א"ל ספור לי מעות האלו, א"ל היאך אני יכול לספור אותם, א"ל ספור ראש שורות של מעות, ותעמוד על החשבון, כך היה משה מתקשה על חשבונן של ישראל, א"ל הקב"ה מול ראשי אותיותיהם של שבטים ותעמוד על חשבונן, ר' מראובן מאתים אלף, נ' מנפתלי חמשים אלף, ש' משמעון שלש מאות אלף, י' מיהודה, י' מיוסף, י' מיששבר שלשים אלף, ז' של זבולון שבעת אלפים, ד' של דן ארבעת אלפים, ג' של גד שלשת אלפים, ב' של בנימן ב' אלפים, א' של אשר אלף, הרי חמש מאות אלף ותשעים ושבעה אלף, איכן השלשת אלפים, אלו שנפלו בימי העגל, שנאמר ויעשו בני לוי כדבר משה ויפול מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש (שמות לב כח), לכך אמר הקב"ה למשה מנה את ישראל לידע כמה חסרו. יקר שלישי=שבט לוי

אשכול הכופר= הקדוש ברוך הוא

The בית המקדש ends with a lament that because the בית המקדש is no longer standing, we cannot contribute the מחצית השקל to gain forgiveness for our sins. We ask the רבונו של to accept our remembrance of the מחצית השקל in its place based on the rule of ונשלמה פרים שפתינו.

כל נערין

The paragraph: קל נערץ serves the same purpose of the פסוק: שואתה קדוש: We ask the נערץ to be patient in waiting for us to recite קדושה.

עד אשא ראש כמו מראש עד במאזני צדק כריעני לצדק

Theme These are questions we ask the רבונו של עולם: When we will be given the opportunity to once again contribute the מחצית השקל? When will the scales of justice finally fall in our favor?

אלה אזכרה את אשר נעשה

Theme We bemoan the fact that we are in גלות and we cannot contribute the מחצית

השקל. In its place and as a punishment, we are paying the same money as taxes to the local authorities. The first בית המקדש was destroyed because we did not give the מחצית with joy. As a result, during the Second בית המקדש we were required to contribute even more money, a דרקמון.

References

People used to stream into Yerushalayim as Olei Regel for the holidays

קן ציפור קרא= Two explanations-1-Beit Hamikdash. 2. Bnei Yisroel איפור קרא= בני ישראל ראש נשואך=בני ישראל שבעה ושמונה עליהם לראש תרים– מיכה פרק ה' פסוק ד'–והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם:

The Source for this Supplement is the סדר יוצרות עם ביאור ידי יוצר

להבין את התפלה

שבת פרשת משפטים ופרשת שקלים תשס"ז

TRANSLATION OF SOURCES

ישעיהו פרק נב', ח'-The voice of your watchmen is heard; together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord returns to Zion.

"You in Your mercy have led forth the people whom You have redeemed; שמות מו', יג' You have guided them in Your strength to Your holy habitation.

בוורי מאמר ג' אות יש' In the Bracha of Shema Koleinu, he should pray that G-d accepts his prayer. He should next pray that he should merit that G-d communicate with him eye-to-eye as G-d did with the Prophets, the Righteous Ones and those who came out of Egypt as he recites the words: V'Sechezena Aineinu B'Shuvcha L'Tzion. He should conclude with the words: Ha'Ma'Chazir Shechinaso L'Tzion. He should then feel that the Schechina is standing opposite him. He should bow towards it just as the Jews bowed when they felt the presence of the Schechina. He should bow as he recites the word: Modim in the Bracha of Thanksgiving which includes acknowledging the good that G-d does for him. He then recites: Oseh Shalom which is the end of Shemona Esrei. We end with a request for peace so that he takes leave of G-d in peace.

רד"ק ישעיהו פרק גב פסוק ח–(ח) קול צופיך-Your prophets. A prophet is called a Tzopheh like in the verse: Tzofeh Nisateicha Al Ha'Govim. He is called this because he can see into the future. The verse here then relates what you will see. רואמר נשאו קול-In other words, they will call out in joy.

וירננו יחדו-Because they will look at G-d eye-to-eye when G-d returns to Tzion. In other words, they will see in a vision of prophecy that G-d is returning to Tzion. That is the type of prophecy that ended with the death of the Prophets Chagai, Zecharia and Malachi. In the time of Redemption, that type of prophecy will return as before but on even an even higher level. The phrase eye-to-eye represents the type of prophecy that the Jews experienced at Har Sinai except for the fleeting moment when they experienced G-d directly.

מדרש תנחומא (בובר) פרשת בראשית סימן לב'-King David said: G-d, you included me in the book of Adam as it is written: Then I said, behold, I come; in the scroll of the book it is written about me (Tehillim 40, 8). As a result, I must recite Shire before You as it is written: (ibid) Oz Omarti (then I said). The use of the word "Oz" represents Shire as the verse says: Oz Yashir Moshe (Shemos 15, 1). Therefore King David praised G-d as it says in the verse: Many, O Lord my G-d, are your wonderful works which You have done (Tehillim 40, 6). When will we need to recite Shire? In the next world as the verse says: Mizmor Shiru La'Shem Shir Chodosh (Tehillim 98, 1)